

Хвала српској граматички. Разлика између свршеног и несвршеног глаголског облика нуди нам доказ да је Влада премијера Мирка Цветковића, која руководи Србијом већ више од годину дана, настала по чувеној формули Илије Чворовића: све је супротно од онога што изгледа да јесте!

У тек започетом двобоју председника Г17 са председником СПС-а, овај први – министар економије Млађан Динкић – оптужио је овог другог – министра унутрашњих послова и потпредседника Владе Ивицу Дачића – да је прошле године обмањивао Тому Николића и Војислава Коштуницу:

- Ово нису деведесете године и лидер социјалиста не може једно да говори а друго да ради, јер таква врста демагогије више не пролази. Дачић не може да нас обмањује ни као што је то радио Српској радикалној странци и Демократској странци Србије током прошлогодишњих преговора о формирању владе и градске управе у Београду – наведено је у саопштењу Г17, издатом поводом најаве социјалиста да неће подржати предлог Закона о информисању.

Динкићеви експерти су два пута, у истој реченици, употребили учестали несвршени глаголски облик: ОБМАЊУЈЕ и РАДИО. То је граматичка супротност од свршених глаголских облика ОБМАНЕ и УРАДИО. Нимало безначајна разлика...

Да је Г17 (у даљем тексту – Динкић) написао "Дачић не може да нас ОБМАНЕ ни као што је то УРАДИО...", то би значило да је лидер социјалиста извршио радњу обмане у једном тренутку, што би одговарало ономе како су прошлогодишњи преговори о формисању Владе и представљени јавности. Дачић је, дакле, водио искрене преговоре са СПС и ДСС, а онда, одједном, обмануо своје саговорнике тако што се приклонио коалицији За европску Србију.

Али, граматиком коју је употребио, Динкић тврди нешто друго: да је Дачић радњу обмане вршио у извесном временском периоду који се никако не може посматрати као тренутан. Тачније, да је Дачић ОБМАЊИВАО радикале и народњаке током дужег периода, ако не и све време преговора. Још прецизније, да је председник СПС-а од почетка разговора са СРС и ДСС намеравао да се са њима не договори, односно, да је одувек планирао коалицију са листом чији је носилац Борис Тадић.

Још штошта проистиче из овакве Динкићеве оптужбе. Пошто Ивица Дачић сигурно није политички авантуриста који стратешке одлуке доноси на основу гатања тарот картама, може се са сигурношћу претпоставити да је, док је обмањивао радикале и народњаке, увелико имао договор са Борисом Тадићем. Дакле, у обмањивању радикала и народњака учествовао је и председник Србије. Такође, Динкић је још пре избора склопио савез са Тадићем, па то значи да је за тајни споразум са СПС-ом све време знао и први човек Г17. Самим тим, да је у обмани... пардон, обмањивању СРС и ДСС учествовао и Млађан Динкић (ваљда зато и може са оваквом сигурношћу да га помиње у јавности).

Списак завереника вероватно се не завршава на Дачићу, Тадићу и Динкићу, јер тешко да и остатак коалиције "За европску Србију" (ЗЕС) није био упознат са тајним договором. Али, исто тако се ни списак обманутих не завршава на радикалима и народњацима. Тих месец и по, колико су трајали, "преговори" СПС-а са СРС-ом и ДСС-ом били су ударна вест на Дневнику, носећи наслов у дневним листовима, главни извештај по агенцијама... Ко год да је недељама завлачио Томислава Николића и Војислава Коштуницу, завлачио је и целу Србију, и то управо у време док је "независно" Косово, уз помоћ Америке, широм планете лобирало за нова признања, а светска економска криза узимала маха.

Када се пажљивије сагледа, Динкићево саопштење чак је најмање штетно по Ивицу Дачића. Његова неискреност у разговорима са СРС-ом и ДСС-ом није ни ономад била неприметна, али Динкићева оптужба указује на то да су Дачићу у обмањивању свесрдно помогли и остали учесници данас владајуће коалиције.

Зашто су СПС и ЗЕС извели овај маневар? Због чега нису одмах обелоданили договор који су постигли, без обмањивања српске јавности? Из којих разлога су одлучили да Дачић одглуми преговоре са радикалима и народњацима, а да тек после њиховог неуспеха седне за сто са Тадићем и његовом коалицијом? Колико и кога је коштала једноипомесечна представа коју су нам приредили? И најважније: шта ли су нас још

обмањивали свих ових година, не само Дачић, Тадић и Динкић, него и остали политички лидери?

То су питања на које чак ни граматика не пружа одговор. Можда ћемо неко појашњење добити у наставку двобоја Дачића и Динкића, који је – немојте да вас преваре пуки габарити ових политичара – дуел супертешке категорије какав давно нисмо гледали на нашој политичкој сцени. Неће се сукоб лидера СПС-а и Г17 лако смирити, а Динкић је овим саопштењем показао да он у том обрачуна неће бирати средства: наудиће противнику, макар и себи нанео штету. Таква атмосфера малтене гарантује даља спектакуларна открића, из којих ће најшира публика моћи свашта да закључи.

Најбоље би било, ипак, да сама јавност скочи на ноге, па захтева одговоре пре него што евентуално "испливају". То би могли – и морали – да захтевају медији. Али, то нас подсећа на чињеницу да је Динкићева оптужба на рачун Дачића пала тек пошто су се њих двојица ухватила за гушу поводом предлога Закона о информисању. Никаква информација о прошлогодишњем обмањивању, ни званична ни незванична, није допрла до јавности, тј. медија, пре Динкићевог саопштења. А предлог Закона о информисању прописује ригорозне казне за непослушна српска гласила!

Друштво у којем новинари своје грешке плаћају десетине милиона динара, док се политичари јавно хвале како су недељама обмањивали гласачко тело и за то не сnose никакве последице, јесте друштво у којем ћемо живети од 31. августа, ако Закон о информисању буде усвојен у првобитном облику.